

man udover købesummen har ment at måtte dække foreningens underskud ved driften af hjemmet i finansåret 1948—49, skyldes dette følgende forhold: foreningen, der som anført var berettiget til at opsiges den med ministeriet indgåede overenskomst med 3 måneders varsel, rettede allerede i oktober 1947 henvendelse til ministeriet, idet foreningen opsigte overenskomsten pr. 1. januar 1949. Sagen har herefter efter ministeriets ønske beroet på overvejelser om den fremtidige ordning af hjemmets drift, og ministeriet har for sit vedkommende fundet det rettest, at overtagelsen af ejendommen fandt sted ved udgangen af et finansår. Foreningen, der fra privat side har modtaget et købstilbud på ejendommen på mellem 115 000 og 120 000 kr., har herefter som betingelse for at overdrage ejendommen til staten for en købesum af 94 000 kr. og for at fortsætte driften indtil 1. april 1949 krævet, at staten dækker foreningens underskud på driften i finansåret 1948—49. Socialministeriet må under de foreliggende omstændigheder anse det stillede krav for rimeligt, og ministeriet må efter det ovenfor anførte i det hele finde det påkrævet, at staten stiller de midler til rådighed, som kræves til erhvervelse af ejendommen med henblik på videreførelse af hjemmet. Det til erhvervelsen nødvendige beløb, 94 000 kr., tænkes ydet som et statslån, der forrentes og afdrages med 5½ pct., hvoraf 4½ pct. af den til enhver tid værende restgæld er rente og resten afdrag. Med hensyn til spørgsmålet om dækning af underskuddet i året 1948—49 bemærkes, at dette anslås til ikke over 25000 kr.

Det er ministeriets tanke, at virksomheden i lighed med, hvad tilfældet har været indenfor børneforsorgen med hensyn til forskellige i de senere år for statsmidler oprettede opdragelseshjem bør etableres som en selvejende institution med et tilsynsråd på 4 medlemmer, som beskikkes af socialministeriet.

Angående driften af Bredegård efter overgangen til selvejende institution er socialministeriet af den opfattelse, at der bør ske en ændring i den måde, hvorpå de til hjemmet knyttede virksomheder, landbruget og børstenbinderiet, drives. Landbruget, der hidtil har været drevet af hjemmets bestyrer, en assistent og alumnerne, tænkes bortforpagtet som landbrugsejendom til lederen, således at det drives uden direkte forbindelse med hjemmet og uden anvendelse af alumnerne i landbrugsarbejdet. Det bemærkes herved, at de blinde alumner på hjemmet erfaringsmæssigt i virkeligheden ikke med udbytte kan anvendes i landbruget. Endvidere er det tanken, at børstenbinderiet, der hidtil har været ledet af en børstenbinder, der som vederlag har modtaget en fast løn på 1 950 kr. årlig og derudover har oppebåret indtægten ved salg af hjemmets frembringelser, hvorhos han har betalt alumnerne vederlag for deres arbejde — en ordning, der efter ministeriets opfattelse ikke har været fordelagtig for hjemmet —, skal ledes af en børstenbinder, der modtager en passende fast løn, således at alumnernes vederlag betales af hjemmet, der ligeledes oppebærer hele indtægten ved salget af frembringelserne.

Ved den skitserede omlægning af driften vil der efter ministeriets opfattelse opnås en væsentlig bedre udnyttelse af ejendommen, således at underskuddet vil kunne nedbringes betydeligt.

Med hensyn til aflønningen af hjemmets bestyrer bemærkes, at det som anført er tanken, at bestyreren foruden at lede hjemmet skulle drive det til dette hørende landbrug som forpagter. Det er herefter tanken at beregne pågældende en løn, der svarer til lønnen til ledere af tilsvarende institutioner indenfor sørforsorgen og børneforsorgen med fradrag af en rimelig forpagtningsafgift.

Endvidere er det ministeriets tanke, at institutionen i lighed med, hvad tilfældet har været ved de i de senere år som selvejende institutioner nyoprettede opdragelseshjem, skal drives på den måde, at staten dækker institutionens underskud, herunder renter og afdrag af fornævnte statslån, idet ministeriet godkender et budget, hvis enkelte poster ikke må overskrides uden ministeriets forudgående godkendelse, ligesom ministeriet gennem den til ministeriet knyttede økonomiinspektør for den sociale sørforsorg fører nøje regnskabsmæssig kontrol med hjemmets drift.

I denne forbindelse bemærkes, at statens tilskud til dækning af hjemmets underskud vil være et bruttotilskud, idet der heri fragår den alumnerne tilkommende alders- og invaliderente, hvilke beløb afregnes med statskassen efter reglerne i folkeforsikringslovens § 53 og indgår under den særlige konto på finansloven: mellemregning med kommunerne og udlandet. Det beløb, der på denne måde afregnes med statskassen, har i finansåret 1947—48, forsåvidt angår Bredegård, andraget ca. 11 500 kr. Det bemærkes herved, at kun 6 af hjemmets 17 alumner modtager alders- eller